

Orarul slujbelor	
Duminica 9-12	18-20
Joi	18-20

Anunțuri :

Zilele de post, pentru Biserică : Luni A-B, Marți C-D, Miercuri E, F, G, H, Joi I, J, K, Vineri L, M, N, O iar Sâmbătă de la P- Z. **Duminica (dim.) toți cei ce pot .** **Evangelizarea va continua, cu ajutorul lui Dumnezeu, (în fiecare duminică seara din ianuarie) !**

Editorial. Din viața apostolului Pavel

În Faptele Apostolilor 26 : 21 - 22, apostolul spune: “... au căutat să mă omoare. Dar, datorită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta ...”. Așa explică Pavel salvarea lui. Dar căpitanul roman Claudius, înțelegea același lucru altfel, (pentru că în Fapte 23 : 27 scrie) : “... era să fie omorât ... și eu m-am dus repede cu soldații și l-am scos din mâna lor; căci am aflat că este roman.”

Mândria Lui Claudius reiese din pronumele personale folosite din belșug: “eu ... m-am dus ... l-am scos...”. Apostolul Pavel, în schimb vede Mâna Lui Dumnezeu în toate lucrurile ; omul necredincios, se pune pe sine pe primul loc. Creștinul ÎL recunoaște în toate căile lui ! Pentru credincios, tot Dumnezeu este Cel care lucrează și prin oameni.

Un alt adevăr din viața lui Claudius este faptul că uneori mințea ! “... l-am scos ... căci am aflat că este roman.” În acel moment însă, Claudius nu știa că Pavel are cetățenia romană, ci credea inițial că Pavel este Egiptean, (21 : 38) ... și află apoi că este Iudeu (21 : 39) ! Abia mai târziu află că este Roman ... (22 : 25, 29), când “a poruncit să ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze bătându-l cu biciul ...” (v. 24) ! Nici acest amănunt însă nu apare în raportul oficial !

Apoi mai acoperă un alt adevăr. Cum “l-a scos din mâna lor”! Fapte 21 : 33 “Atunci căpitanul s-a apropiat, a pus mâna pe el și a poruncit să-lege cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine este și ce a făcut.” Dar și acest “atunci” a venit când Iudeii “au încetat să mai bată pe Pavel” (v. 32) ; este drept că motivul acestei încetări a fost faptul că l-au : “văzut pe căpitan și pe ostași”; dar Iudeii de fapt au încercat să-l omoare pe apostolul Pavel ... (v. 31)!

O altă greșeală este repetată și în cetățuie. Îl leagă “cu curele”, având ca scop aflarea adevărului, prin bătaia cu biciul (22 : 24) ! Așa era cercetarea cazului ... în loc de a-l judeca după dreptul roman și după o eventuală condamnare să treacă la pedepsire ... Așa suntem însă și noi. Scoatem în evidență doar punctele noastre tari pe care le avem. Punctele slabe, unii nu le observăm, nu vrem să le vedem și nici nu vrem să le recunoaștem, pentru că nu vrem să ne schimbăm ... Pocăința aduce schimbarea !

MARTURIA UNEI VIETI SCHIMBATE

Numele meu este Eliza. Am fost crescută și am studiat în România. Din anul 2007 locuiesc în Statele Unite. Provin dintr-o familie stabilă, din părinți intelectuali de la care am moștenit principiile morale și atitudinea

Ca și copil, am știut prea puțin despre Dumnezeu. Părinții mei nu mi-au vorbit prea mult despre Isus sau mersul la biserică. Întotdeauna am cochetat cu ideea că Dumnezeu există, dar la vremea aceea nu am experimentat o relație personală cu El. Domnul a fost acolo mereu pentru mine, dar eu nu am fost pregătită pentru El. Ma rugam Lui doar în momentele când aveam nevoie disperată de El.

La vârsta de 19 ani, s-a întâmplat ceva care mi-a schimbat total perspectiva asupra vieții: mama mea a fost operată pe ficat și a intrat în moarte clinică. Eram singura în spital când doctorul a venit la mine în acea noapte și mi-a spus: "Îmi pare rău. Am făcut totul pentru a o salva pe mama ta". Pentru prima dată în viața mea am realizat că Dumnezeu este singura mea speranță. M-am rugat: "Doamnă, dacă ești acolo, te rog, salvează viața mamei mele!" Dumnezeu a salvat-o pe mama mea. Am fost surprinsă să vadă că Dumnezeu a fost atât de bun cu mine și familia mea. În acea noapte am făcut un legământ Domnului.

Doua luni mai târziu, cineva mi-a vorbit despre Dumnezeu și cum să am o relație personală cu El. L-am auzit pe Dumnezeu spunând: "Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine" (*Apocalipsa 3:20*). Am fost atât de bucuroasă pentru că Dumnezeu mi-a reamintit că am făcut o promisiune. Ma iartă de păcate în fiecare zi pentru că mă iubeste atât de mult. Mi-am petrecut anii de facultate citind Biblia și vorbind despre Dumnezeu cu studenții. Uneori mi-a fost greu pentru că părinții mei nu au putut accepta că sunt implicată cu un grup religios. Acum 2 ani jumătate, tatăl meu a murit după o crută suferință. Când tatăl meu a murit, o parte din sufletul meu s-a stins odată cu el.

Datorită Domnului am găsit puterea să fac față durerii, deși am avut multe momente de prabusire, dar știind că El este cu mine în fiecare clipă am putut să merg mai departe. Dumnezeu este stânca mea neclintită în timp ce orice altceva în viața se năruiește. Pasind alături de Dumnezeu am învățat să-L vad pe El în totul, în binecuvântări și în durere. Am învățat cum să-L slavesc pe El în timpuri de bucurie și în momente de suferință și am cunoscut victoria Lui asupra dificultăților din viața mea care altfel probabil că m-ar fi strivit. Consider că

Dacă nu a existat un moment în viața ta când ai căzut în genunchi și l-ai rugat pe Isus Hristos să te ierte pentru că ești un păcătos și să-I ceri să-ți fie Domn și Mantuitor și El să-ți conducă viața de acum încolo, e momentul să o faci, nu ai decât de câștigat. Dumnezeu te iubeste și își respectă întotdeauna promisiunile "Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi parasă" (*Evrei 13:5*).

(www.youneverletgo.wordpress.com)

Dincolo de greutatea vieții - Sefora Geantă

E bine să ai amintiri. O memorie bună și clipele de neuitat pot face ceea ce (poate) prezentul nu reușește de cele mai multe ori - să aducă fericirea. Însă fie că vrem să recunoaștem sau nu, fericirea adusă de amintiri e doar aparentă, de scurtă durată, ca bateriile chinezești.

Pentru că omul își amintește trecutul numai când e nemulțumit de prezent. Și oricum, nu există fericire de care să îți amintești fără tristețe. E adevărat, istoria e presărată cu fapte mari. Lupte câștigate, invenții utile, vieți schimbate, faimă. Dar istoria contabilizează numai finalitatea. Numai rezultatul. Am câștigat, sau am pierdut. Am învins, ori am căzut răpuși de sabia dușmanului. Uneori, chiar de propria noastră armă.

Cei din viitor nu vor ști niciodată prin ce au trecut soldații. Pentru că nimeni nu le numără lacrimile, dezamăgirile, tristețile. Nici chiar bucuriile. Doar modul în care încheie lupta are importanță. Sfârșitul decide care sunt eroii și anonimii, vitejii și lașii. Pentru că modul în care termini cursa, e mult mai important decât modul în care o începi.

Chiar dacă, de-a lungul timpului, am făcut lucruri mari. Am stat numai în vârful de munte, pe Everestul vieții. Viitorul ne-a rezervat victorii și mai importante. Niciodată nu trebuie să fim mulțumiți de victoriile trecute și să lăsăm garda jos. Everestul nu e limitat, atâta timp cât există pași pe lună. Iar după ce am cunoscut plăcerea de a ne afunda pantofii în praful selenar, încă mai avem de luptat. Pentru că locul cel mai înalt, victoria cea mai importantă, e ceva mult mai mare. E cerul!

Oricât de greu ar fi prezentul, nu trebuie să tânjim după trecut. Nici măcar să-l privim peste umăr. Asta ne poate face uneori să renunțăm la luptă. Or, cei care au renunțat, au luptat degeabă. Nimeni nu primește premiul pentru renunțare. Sunt onorați doar cei ce rezistă. Viața trebuie învinsă, înainte ca ea să te învingă pe tine. A nega să suferi e primul pas. Și suferința și fericirea, poate că, nici măcar nu există. Sunt doar plăsmuiri ale imaginației noastre. Totul pornește de la creier. Tot ce trăim depinde doar de noi, de modul în care vrem să ne raportăm la evenimente.

Cehov spunea că nu mergem înainte din dragoste de viață, ci pentru că n-avem de ales... Românul spune deseori că viața merge înainte. Adevărat! Important este ca noi să nu rămânem pe loc. Nici măcar în urmă. Luptele nu se câștigă stând cu mâinile în buzunar. Nici spartul semințelor nu aduce vreun premiu. Luptați pentru a ajunge în vârf! Lubiți cerul și nu vă lăsați doborâți niciodată! Nimic să nu vă atragă atenția de la țintă. Nici fericirea, nici durerea. Oricum, tot ce e aici trece. Abia acolo e adevărata viață... Trăiți în așa fel încât viitorul vostru să fie demn de a rămâne în istorie!

www.cireșarii.ro